

Bemærkninger til forslaget

Ud fra ønsket om regelforenkling kan det være fornuftigt, at bierhverv som brandmænd, strandfogder, redningsmænd og digevagter betragtes på linje med alle andre erhverv, der udøves som bierhverv. Men det forekommer ikke rimeligt, når det tages i betragtning, hvilket arbejde de udfører. Arbejdet som deltidsansat eller frivillig brandmand, strandfoged, redningsmand og digevagt kan ikke betragtes som et almindeligt arbejde.

Arbejdet som deltidsansat eller frivillig brandmand, strandfoged, redningsmand og digevagt er ikke borgerligt ombud. Men det er et arbejde, der kan minde om borgerligt ombud, fordi samfundet reelt ikke kan undvære, at det bliver udført af frivillige. Hvis ikke der var deltidsansatte eller frivillige brandmænd, strandfogder, redningsmænd og digevagter, ville forpligtelsen i første omgang påhvile det offentlige, som derefter eventuelt ville uddelegere opgaven til andre. I stort set alle kommuner er deltidsansatte eller frivillige brandmænd enten sammen med fuldtidsansatte brandmænd eller alene det beredskab, som samfundet bygger på i forbindelse med brand. Tilsvarende gælder for deltidsansatte eller frivillige strandfogder, redningsmænd og digevagter, der også er det beredskab, samfundet bygger på. Forslagsstillingerne er på det rene med, at ansættelsesforholdene for de omhandlede grupper varierer meget. Men det må der findes en løsning på.

Ifølge gældende regler kan deltidsansatte eller frivillige brandmænd, strandfogder, redningsmænd og digevagter i tilfælde af arbejdsløshed i hovederhvervet risikere at miste ganske meget i dagpenge, hvis de samtidig som bierhverv har arbejde som brandmand, strandfoged, redningsmand eller digevagt. Det er derfor heller ikke overraskende, at en del deltidsansatte eller frivillige brandmænd er stoppet eller overvejer at stoppe som brandmænd, og at man flere steder mærker en vigende tilgang til jobbet som frivillig brandmand. En tilsvarende udvikling må forventes for strandfogder, redningsmænd og digevagter.

Deltidsansatte eller frivillige brandmænd, strandfogder, redningsmænd og digevagter er en del af det civile samfund, der på linje med det offentlige kan løse fælles opgaver. Fra næsten alle politiske sider ta-

ler man i disse år meget om, at udviklingen af det civile samfund bør understøttes. Med de nuværende akasseregler, hvor bierhvervet som brandmand, strandfoged, redningsmand og digevagt betragtes på linje med andet arbejde, gør man klart det modsatte af at understøtte det civile samfund, som deltidsansatte eller frivillige brandmænd, strandfogder, redningsmænd og digevagter er en del af.

Fordi arbejdet som deltidsansat eller frivillig brandmand, strandfoged, redningsmand og digevagt er et samfundsnødvendigt arbejde - nærmest på linje med borgerligt ombud - og fordi det ikke er forslagsstillernes ønske ad denne vej at ændre i principperne for akassereglerne for bierhverv, foreslås det, at aflønningen til deltidsansatte eller frivillige brandmænd, strandfogder, redningsmænd og digevagter ændres til vederlag, og at de herefter betragtes på linje med andre, der får vederlag, og som i akassesammenhæng er omfattet af reglerne i bekendtgørelse nr. 966 af 1. december 1994 om fradrag i arbejdsløshedsdagpenge.

Det er ikke forslagsstillernes hensigt, at de grupper, der omfattes af forslaget, fremover skal have forringet deres retsstilling i forhold til f.eks. arbejds miljølovgivningen, fordi de får vederlag i stedet for løn.

Beslutningsforslaget er en delvis genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 88, fremsat den 20. december 1996 (se Folketingstidende 1996-97, tillæg A s. 3055 og 3056). Beslutningsforslag nr. B 88 kom ikke til førstebehandling, men i anledning af beslutningsforslaget nedsatte Indenrigsministeriet en arbejdsgruppe, som skulle afdække visse forhold vedrørende deltidsansatte brandfolk, redningsmænd, digevagter og strandfogder. Udvælgelsen af de myndigheder og organisationer, der skulle deltage i arbejdsgruppens arbejde, og kommissoriet blev aftalt med forslagsstillerne forud for nedsættelsen af arbejdsgruppen. Efter kommissoriet skulle arbejdsgruppen afslutte sit arbejde inden den 1. april 1997, og det skete den 25. marts 1997 med Rapport fra arbejdsgruppen vedrørende B 88. Af tidsmæssige grunde nåede arbejdsgruppen dog ikke at afdække alle de emner, der var omhandlet i kommissoriet, for samtlige de i beslutningsforslaget nævnte grupper. På denne baggrund